

MONITOR

PRAWA CELNEGO I PODATKOWEGO

TAXATION AND CUSTOMS LAW MONITOR

AUGUST 2009

Rada Programowa:
W NUMERZE:

Prof. dr hab. Wiesław Czyżowicz
- *przewodniczący*

Mgr Violetta Małgorzata Gut
- *sekretarz*

Prof. dr hab. Tomasz Bartoszewicz

Prof. dr hab. Andrzej Drwillo

Prof. dr hab. Feliks Prusak

Mgr Mieczysław Nogaj

ARTYKUŁY:

- ◆ **Grzegorz Musolf** - Import do składów podatkowych po 10 lipca 2009 r. - str. 255
- ◆ **Daniło Desiderio i Mauro Giffoni** - Zmiany w statusie AEO w Zmodernizowanym Wspólnotowym Kodeksie Celnym - str. 257
- ◆ **Małgorzata Bessaraba** - Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy celnych - str. 260
- ◆ **Robert Typa** - Pranie pieniędzy - zmiany w przepisach - część druga - str. 267
- ◆ **Maciej Szymach, Mateusz Mrzygłód** - Zasady dokonywania międzynarodowego transportu odpadów - str. 271
- ◆ **Paweł Selera** - Wydatki na podwyższenie kapitału zakładowego jako koszty uzyskania przychodów - str. 275
- ◆ **Regina Drabik** - De minimis w amortyzacji składników majątku przedsiębiorcy - str. 279
- ◆ **Bogusław Szpoczek** - Realizacja zasady prawdy obiektywnej w postępowaniu podatkowym (część druga) - str. 281
- ◆ **Kazimierz Włodkowski** - Zakres podmiotowy zasady powszechności cła w Federacji Rosyjskiej - str. 289

Materiały i dokumenty

- ◆ Wykaz aktów prawnych dotyczących spraw celnych i podatkowych opublikowanych w Dziennikach Urzędowych Unii Europejskiej L 189 z dnia 21 lipca 2009 r. do L 214 z dnia 19.08.2009 r. - str. 291

PRZEGLĄD ZMIAN W PRZEPISACH CELNYCH I PODATKOWYCH

- ◆ za okres od dnia 24 lipca 2009r. do dnia 24 sierpnia 2009 r. - str. 292

Tytuł wpisany na listę
czasopism punktowanych
Ministerstwa Nauki
i Szkolnictwa Wyższego.

Danilo Desiderio i Mauro Giffoni

Zmiany w statusie AEO

w Zmodernizowanym Wspólnotowym Kodeksie Celnym

Od redakcji: publikacja jest trochę nie na czasie, niemniej zależało nam na prezentacji nie tyle rozwiązań, ale podejścia do sprawy innych administracji. Przy okazji dziękujemy prof. Wiesławowi Czyżowiczowi za dokonanie głębokiej korekty tłumaczenia.

Koncepcja AEO¹ jest jedną z głównych podpór Unijnego Programu Bezpieczeństwa Celnego (PBC), strategii opracowanej przez Komisję Europejską pod koniec lipca 2003 roku w celu wprowadzenia w Unii Europejskiej i zestawieniem przepisów mających na celu uproszczenia ustawodawstwa celnego, promowanie intensywniejszego użycia nowoczesnych narzędzi i technologii oraz lepszego zabezpieczenia zewnętrznych granic Unii, poprzez skuteczniejszą ochronę Państw Członkowskich przed ryzykiem ataków terrorystycznych oraz innym zagrożeniom zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców.

Inne przepisy objęte przez wspomniany program bezpieczeństwa mogą być podsumowane w następujący sposób:

- obowiązek – od pierwszego lipca 2009 (aktualnie Państwa Członkowskie i Komisja omawia możliwość odroczenia tego obowiązku)² – dostarczania przez handlowców organom celnym informacji o zakupie we Wspólnocie i poza jej obszarem celnym wszelkich dóbr (Deklaracje Przed Dostawą i Przed Wysyłką, tzw. Pre-arrival i Pre-departure)
- wprowadzenie spójnego dostępu dla kontroli celnych, opartego na wspólnym zarządzaniu ryzyka, wspieranego przez system skomputeryzowany;
- elektroniczne wypełnianie deklaracji celnych i towarzyszących dokumentów, z użyciem pisemnych deklaracji i danych tylko w wyjątkowych przypadkach;
- propagowanie załatwiania spraw w „jednym okienku”: tzn. państwowa administracja celna powinna zebrać i udostępnić drogą elektroniczną wszystkie dane doty-

czące międzynarodowych transakcji z innymi urzędami państwowymi (np., policją, strażą graniczną, służbami weterynaryjnymi i środowiskowymi, itd.), w celu prawidłowego zastosowania przepisów fiskalnych, rolniczych, rynkowych, zdrowotnych, sanitarnych i innych używanych w imporcie lub eksporcie towarów.

- propagowanie koncepcji „scentralizowanej odprawy”, tzn. możliwość dla przedsiębiorców zgłaszania lub udostępniania w odpowiednich oddziałach celnych w miejscach w których zostały ustanowione, deklaracji celnych w Państwach Członkowskich lub narodowych urzędach celnych towarów fizycznie wprowadzonych na obszar celny Wspólnoty.

AEO przewiduje również zbiór przepisów ułatwiających handlowcom dążącym do zabezpieczenia ich międzynarodowych sieci dostawczych. Tego typu środki zostały wprowadzone w prawie celnym Wspólnoty poprzez przepis (EC) n° 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 kwietnia 2005 roku, który uzupełnił Kodeks Celny Wspólnoty („Kodeks”) tzn. Przepis (EC) n° 2913/92 Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 października 1992 roku.³ Koncepcja „scentralizowanej odprawy” na poziomie narodowym, z drugiej strony, zawarta jest w Rozporządzeniu Komisji (EC) n. 1192/2008 z 17 Listopada 2008, poprawka Rozporządzenie Wykonawcze do WKC (EEC) No 2454/93.

Rozporządzenie (WE) n° 648/2005, znane jako „Poprawka bezpieczeństwa” do WKC, przewiduje prawne ramy dla statusu AEO w UE. Rozporządzenie to wprowadziło nowy Artykuł 5a do Kodeksu, ustanawiając, że

każde Państwo Członkowskie UE, począwszy od 1 stycznia 2008 roku, uprawnione jest do nadawania statusu AEO każdemu współpracującemu i zaufanemu przedsiębiorcy (operatorowi ekonomicznemu wg dosłownej nomenklatury unijnej-red.) zdolnemu sprostać wymogom wspólnych kryteriów systemu kontroli i wypłacalności, zarówno w pokazywaniu jak i zadowalającego systemu zarządzania. Wymogi te są bardziej wyszczególnione w Artykułach 14h, 14 i, 14j, 14 k, Przepisów Wykonawczych do WKC, zatwierdzonych przez Rozporządzenie Komisji (EC) N° 1875/2006 z 18 grudnia 2006 roku.

Status AEO, w szczególności, dotyczy Świadectwa AEO (Certyfikatu) wystawianego na poziomie narodowym, ale uznawanego na całym terytorium celnym UE, zgodnie z wnioskiem który musi złożyć zainteresowany przedsiębiorca pisemnie lub w formie elektronicznej do kompetentnego organu celnego celnego. Przed zarejestrowaniem formalnej wniosku o wydanie świadectwa AEO, przedsiębiorca może złożyć w oddziale celnym „kwestionariusz samooceny”, który ma na celu pomóc określić czy sprostą on wyznaczonym wymogom/kryteriom kwalifikacyjnym. Dzięki temu dostarcza dodatkowych informacji celnikom sobie i swoim przedsiębiorstwu. Po zaakceptowaniu wniosku o status AEO, zespół audytujący składający się z funkcjonariuszy celnych rozpocznie procedurę audytu, w celu zweryfikowania czy przedsiębiorca spełnia kryteria niezbędne dla uzyskania statusu AEO.

Czas niezbędny do zakończenia audytu AEO zależeć będzie od kilku czynników między innymi: wielkości i złożoności operacji handlowych wykonywanych przez aplikującego, ilości dokumentacji i danych podlegających analizie; istnienia informacji i danych już posiadanych przez urzędy celne; niezbędnych konsultacji pomiędzy urzędami celnymi i jeżeli nie-

zbędne, to także konsultacji z innymi urzędami państwowymi.

Jeżeli jakieś informacje lub elementy danych o wnioskującym są już w posiadaniu urzędów celnych (np. poprzednio przeprowadzone audyty celne, przyznane autoryzacje celne ułatwiające/lokalne procedury celne dostępne w ich systemach itd.), procedura audytu zostanie ukończona wcześniej.

Nawet jeżeli Certyfikat AEO uznawany jest na całym obszarze Wspólnoty, nie daje on prawa przedsiębiorcy do automatycznej korzyści w innych Państwach Członkowskich w zakresie ułatwień wynikającym z prawa celnego Wspólnoty. Poniekąd, biorąc pod uwagę prośbę o stosowanie ułatwień, inne Państwa Członkowskie nie muszą powtarzać oszacowania systemu kontroliprzedsiębiorcy, finansowej wypłacalności lub innych danych o jego działalności zgodnej z prawem celnym Wspólnoty, które już zostały wypełnione przez Państwa Członkowskie przyznając mu status AEO. Celnicy nie będą tym samym dublować kontroli i ocen już wykonanych. Państwo Członkowskie przyznające status AEO powinno w każdym przypadku zapewnić spełnienie wszystkich innych specyficznych wymogów związanych z ułatwieniami dla przedsiębiorcy. Zastosowanie ułatwień w innych Państwach Członkowskich może również być koordynowane przez porozumienia pomiędzy zainteresowanymi urzędami celnymi.

Dostępne są trzy certyfikaty, które mogą być dobrowolnie wybrane przez aplikującego zgodnie ze specyficznych zapotrzebowaniem:

- 1) AEO - C (Ułatwienia celne – for Customs – red.);
- 2) AEO - S (Bezpieczeństwo – for Security - red);
- 3) AEO - F (Ułatwienia celne i bezpieczeństwo – for Full –red)

Certyfikat AEOF znany również jako „pełny” lub „łączony”, pozwala czerpać potencjalnie maksymalne korzyści dostępne w schemacie AEO w biznesie. Certyfikaty ułatwień celnych są głównie prawem celnym EU i różnią się od amerykańskiego (USA) programu C-TPAT na którym były wzorowane. Ten rodzaj Certyfikatu, którego główną cechą jest fakt, że status AEO-C dla przedsiębiorcy

pozwała mu na dostęp do pewnych ułatwień w procedurach celnych – takich jak gwarancje lub scentralizowane odprawy – które w założeniach są niedostępne dla przedsiębiorców nie posiadających statusu AEO i nie będą w przyszłości akceptowane poprzez jakiegokolwiek porozumienia. Certyfikat AEO-C został wprowadzony po to, aby w szczególności pozwolić brokerom celnym i innym pośrednikom celnym w załatwieniu formalności celnych w imieniu firm (bez magazynowania lub procedur przesuwania ładunku), do korzystania ze zbioru przywilejów celnych i ułatwień podczas operacji celnych.

Dlatego status AEO-C jest wykluczony w ułatwieniach bezpieczeństwa. W tym celu (dla AEO-C – red.) wymagane jest jedynie wypełnienie wymogów dotyczących odpowiedzialności finansowej i podatkowo-celnej (udowodniona wypłacalność finansowa, odpowiedni wpis zgodności z wymogami podatkowymi i celnymi, zadowalający system zarządzania handlowego i - gdzie dokumentacja transportowa na to pozwala- umożliwiają odpowiednie kontrole celne), bez konieczności zgodności z wymogami bezpieczeństwa (np. ułatwień stosowanych dla operacji handlowych tak, aby dostarczyć towar odporny na nielegalną odprawę celną, odpowiedni dostęp kontroli w celu zapobiegania niedozwolonemu dostępowi do obszarów statku, doków i obszaru kontenera; zastosowanie specjalnych środków podnoszenia towarów, itd.). Co więcej, Zmodernizowany Wspólnotowy Kodeks Celny (Modernized Community Customs Code -MCCC), zaadoptowany 23 kwietnia 2008 roku (nawet większa część jego norm powinna być zastosowalna tylko po zatwierdzeniu przepisów Wykonawczych, z zaadoptowaniem Rozporządzeń Komisji Europejskiej którym moc prawna zostanie nadana najprawdopodobniej w 2009), wymagając od starających się o status AEO-C lub AEO-F okazania posiadania standardowych kompetencji lub profesjonalnych kwalifikacji bezpośrednio połączonych z wykonywaną przez siebie działalnością. Wymogi te – według prowizorycznego konceptu przepisów wykonawczych do ZWKC – w szczególności powinien otrzymać, jeżeli aplikujący (lub jego

pracodawca):

- 1) przeszedł zatwierdzony kurs szkoleniowy organizowany przez zawodowe stowarzyszenie, urząd celny lub inne organizacje kształceniowe uznane poprzez Państwo a uprawnione do realizacji wymogów teoretycznych i praktycznych dla wystawiania odpowiednich świadectw;
- 2) może wykazać się praktycznym doświadczeniem przez co najmniej trzy lata w Państwie Członkowskim w którym ma siedzibę aplikant,
- 3) przeszedł przez profesjonalny egzamin pokrywający teoretyczną i praktyczną wiedzę licencjonowania celnego wymaganą przez Państwa Członkowskie UE lub przez profesjonalną organizację lub jednostkę edukacyjną przez nią uznaną.

W szacowaniu powyższych warunków, urzędy celne mogą brać też pod uwagę fakt, że aplikujący podlega kodeksowi zachowań, jako członek stowarzyszeń kupieckich lub profesjonalnej grupy stosującej swoje własne standardy jakości i których jakość usług poświadczona jest przez tę grupę i popierana przez stowarzyszenie kupieckie na poziomie europejskim.

Jakakolwiek jednostka prawna, niezależnie od wielkości biznesu, zaangażowanych aktywności związanych z prawem celnym i odgrywających rolę w międzynarodowej sieci dostawczej (nawet poza UE), może aplikować o którykolwiek ze świadectw AEO, włączając operatorów logistycznych, przewoźników, spedytorów portowych i agentów celnych. Firmy nie aplikujące o statusu AEO-C lub AEO-F będą kontynuować używanie posiadanych, aktualnych ułatwień nadanych przez prawo celne Wspólnoty tak długo, jak spełniać będą odpowiednie warunki, ale dostęp do tych ułatwień będzie trudniejszy niż w przeszłości. Status AEO w rzeczy samej nie jest obowiązkowy. Decyzja czy aplikować czy nie przedstawia się jako opcja handlowa oparta na operacyjnych okolicznościach każdego z przedsiębiorców. Każdy przedsiębiorca powinien przed podjęciem decyzji o aplikowanie o status AEO oszacować zyski dla swego biznesu i zbilansować je z kosztami aplikacji oraz uzyskania świadectwa AEO. Główne zalety powiązane ze statusem AEO mogą oscylować zgodnie

z typem Certyfikatu, z:

- a) mniejszą fizyczną i dokumentową kontrolą, czego konsekwencją jest mniejsze ryzyko w procesie analizy ryzyka wykonanej przez celników (AEO-C, AEO-S i AEO-F);
- b) Priorytetowa obsługa wysyłki towarów, jeżeli następuje analiza ryzyka, wybiera się przedsiębiorcę do kontroli (AEO-C, AEO-S i AEO-F)
- c) wybór miejsca wykonania kontroli (AEO-C, AEO-S i AEO-F);
- d) prostszy dostęp do ułatwień celnych (tylko dla AEO-C i AEO-F);
- e) zmniejszony zasób danych niezbędny do zgłoszenia celnego (wcześniejsze poinformowanie przedsiębiorców o tym, że ich wysyłka została wybrana do kontroli (tylko dla AEO-C i AEO-F); Ułatwienia z punktów „e” i „f” są

możliwe do zastosowania od pierwszego lipca 2009.

Istnieją też inne niebezpośrednie zalety powiązane z statusem AEO, które można podsumować w następujący sposób:

- konkurencyjne zalety dla firm partycypujących w programie AEO jako konsekwencja wyższej wiarygodności - w dziedzinie bezpieczeństwa i rzetelności - który to status potwierdzi u posiadanego (będąc rozpoznawanym jako AEO potwierdzi się zgodność z surowymi kontrolami zarządzania i bezpieczeństwa);
- ulepszone przejrzystość i kontrola sieci dostawczych;
- zredukowane ryzyko wystąpienia kradzieży i strat, zarówno przestępstw, wandalizmu

i bezpieczeństwa;

- mniej opóźnionych dostaw;
- mniejsze koszty inspekcji dostawców i zwiększona kooperacja;
- polepszone bezpieczeństwo i komunikacja między partnerami sieci dostawczych.

Jak dotąd⁴ ponad wystawiono ponad 600 AEO certyfikatów w UE, prawie 1/3 przez niemieckie władze celne. Dodatkowe informacje o tych certyfikatach i ich właścicielach mogą być otrzymane na stronie internetowej europejskiej Komisji Europejskiej (Główna Dyrekcja ds. Unii Celnej i Podatków Pośrednich - TAXUD), gdzie stworzono bezpłatną bazę danych AEO⁵ dając przedsiębiorcom możliwość sprawdzenia członkostwa AEO swoich partnerów handlowych.

Danilo Desiderio, adwokat włoski, specjalizujący się w prawie celnym, handlu międzynarodowym i umowach. Jest doradcą Włoskiego Stowarzyszenia Agentów Celnych, Włoskiej Rady Agentów Celnych, organizacji skupiających ponad 2300 profesjonalistów. Reprezentuje ich przed organami władz narodowych i unijnych. Jest konsultantem wielu instytucji, organizacji, agencji rządowych i stowarzyszeń handlowych, instytucji narodowych jak i unijnych. Współpracuje jako ekspert ds. ułatwień celnych i handlowych z Włoskim Ministerstwem Rozwoju Gospodarczego, (z Departamentem Handlu Międzynarodowego), z Włoskim Instytutem Handlu Zagranicznego i Włoskim Instytutem Promocji Przemysłu.

Mauro Giffoni, jest właścicielem Studio Giffoni, konsultacyjnym biurem celnym funkcjonującym w Brukseli w Belgii. Jest także doradcą Włoskiej Rady Agentów Celnych. Działa jako consultant celny dla wielu przedsiębiorstw funkcjonujących na poziomie europejskim oraz jest wykładowcą "Prawa celnego" w Wyższej Szkole Nauk Fiskalnych przy Uniwersytecie ("Ecole Supérieure des Sciences Fiscales" -ESSF) of the ICHEC, University) w Brukseli.

Przypisy

1 AEO – Authorized Economic Operator to „upoważniony przedsiębiorca” (operator gospodarczy). Anglojęzyczny skrót AEO dość powszechnie przyjęł się już w literaturze przedmiotu i stąd pozosta-

wienie go w tym tekście – przyp.red.
2 Na mocy nowej decyzji obowiązek ten został odłożony do końca 2010r. – przyp.red.
3 Odnosi się to do Wspólnotowego Kodeksu Celnego z 1992r. Całość pod-

stawowych założeń

4 Artykuł został przygotowany przez autorów w początku 2009r.-red.

5 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/cgi-bin/aeoaeoquery?Lang=EN

Przegląd prasy o tematyce celno-podatkowej • 25.08.2009, „Gazeta Prawna” • autor: Ewa Matyszevska

Czy policjant może zostać celnikiem

ADMINISTRACJA. PROCEDURY. Przeniesienie do pracy. Policjant, który chciałby zostać przeniesiony do Służby Celnej, powinien złożyć odpowiednie podanie. Pan Zbigniew pracuje od dwóch lat w Policji. Od początku 2010 roku chciałby przenieść się do pracy w Służbie Celnej. - Wiem, że trwają prace nad nową ustawą o Służbie Celnej. Czy przewiduje ona sytuację przejścia policjanta do Służby Celnej - pyta pan Zbigniew z Rzepina. Tak, będzie istniała taka możliwość. Do służby w Służbie Celnej będzie mógł być na

własną prośbę przeniesiony funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej, jeżeli ma on szczególne kwalifikacje do jej pełnienia. Przeniesienia takiego będzie dokonywał minister finansów w porozumieniu z szefem Służby Celnej, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z komendantem głównym Policji albo komendantem głównym Straży Granicznej. Osoba przeniesiona do służby w Służbie Celnej nabędzie uprawnienia określone w ustawie o Służbie Celnej, z uwzględnieniem stażu służby w Policji

lub w Straży Granicznej. Funkcjonariuszowi przeniesionemu nie będzie jednak przysługiwać odprawa i inne świadczenia przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby. Przy przenoszeniu do Służby Celnej policjant może zostać poddany badaniom, które potwierdzą jego kwalifikacje.

PODSTAWA PRAWNA. * Art. 101 ustawy z 17 lipca 2009 r.o Służbie Celnej. Ustawa z poprawkami wprowadzonymi przez Senat 31 lipca ponownie trafi do Sejmu.

Opr. Marcin Woźniczko